

3. Kontingentet fordeles mellem de enkelte medlemsstater på følgende måde:

- Belgien 1 302
- Danmark 1 263
- Tyskland 2 073
- Grækenland 573
- Spanien 1 350
- Frankrig 1 767
- Irland 585
- Italien 1 767
- Luxembourg 606
- Nederlandene 1 842
- Portugal 765
- Det Forenede Kongerige 1 107.

4. Kontingentet forhøjes hvert år fra den 1. juli 1991.

Kommissionen fastsætter inden den 1. april hvert år forhøjelsen af kontingentet under hensyn til den gennemsnitlige udvikling i medlemsstaternes interne vejtransport på grundlag af de fællesskabsstatistikker, der er til rådighed.

Hvis den gennemsnitlige forhøjelse er på under 10%, fastholdes denne sats.

De forhøjelser af tilladelserne til cabotagekørsel, der følger af forhøjelsen af kontingentet, fordeles lineært mellem medlemsstaterne.

5. I tilfælde af alvorlige forstyrrelser på markedet for intern transport i et bestemt geografisk område, som skyldes cabotagekørslen, kan enhver medlemsstat forelægge sagen for Kommissionen, med henblik på vedtagelse af beskyttelsesforanstaltninger.

Efter høring af de øvrige medlemsstater træffer Kommissionen afgørelse om de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger inden for en frist på en måned efter modtagelsen af medlemsstatens anmodning.

Sådanne foranstaltninger kan gå så vidt som til midlertidigt at udelukke det pågældende område fra denne forordnings anvendelsesområde.

Kommissionen underretter Rådet og medlemsstaterne om enhver afgørelse om beskyttelsesforanstaltninger.

Artikel 3

1. De tilladelser til cabotagekørsel, der er omhandlet i artikel 2, giver indehaveren fri adgang til værtsmedlemsstaternes område, for at udføre enhver form for vejgodstransport for fremmed regning.

2. Tilladelserne til cabotagekørsel meddeles af Kommissionen til etableringsmedlemsstaterne og udstedes til de transportvirksomheder, som ansøger herom, af de kompetente myndigheder i etableringsmedlemsstaten.

Etableringsmedlemsstaten anføres i tilladelserne.

3. Såfremt Kommissionen på grundlag af de oplysninger, som meddeles den i henhold til artikel 4, konstaterer, at omfanget af cabotagekørslen i en medlemsstat er på over 30 % af den samlede gennemførte cabotagekørsel omfattet af cabotagetilladelser, undersøger den, på anmodning af den pågældende medlemsstat og efter høring af de øvrige medlemsstater, situationen med henblik på anvendelse af fremgangsmåden i artikel 2, stk. 5.

Kommissionen foretager denne undersøgelse på grundlag af et af følgende to kriterier:

- enten det forhold, at det antal dage, der anvendes til cabotagekørsel i en medlemsstat, overskrider 30 % af det samlede antal dage, som de cabotagetilladelser, de tolv medlemsstater råder over, kan omfatte
- eller det forhold, at størrelsen i tons/km af den i en medlemsstat gennemførte cabotagekørsel overskrider 30 % af den samlede størrelse i tons/km af den gennemførte cabotagekørsel, der er omfattet af de cabotagetilladelser, de tolv medlemsstater råder over.

Transitkørsel gennemført gennem andre medlemsstaters område for at nå til den medlemsstat, hvori cabotagekørslen skal foretages, eller for at returnere derfra, medtages ikke i procentberegningen i foregående afsnit.

4. Tilladelsen til cabotagekørsel udfærdiges i en transportvirksomheds navn. De kan ikke af transportvirksomheden overdrages til tredjemand.

Hver tilladelse til cabotagekørsel kan kun benyttes for ét køretøj ad gangen. Ved »køretøj« forstås et enkelt køretøj eller et vogntog.

Tilladelsen til cabotagekørsel skal følge motorkøretøjet; den dækker hele vogntoget, også selv om påhængsvognen eller sættevognen ikke er indregistreret eller godkendt til kørsel under navnet på indehaveren af tilladelsen eller er indregistreret eller godkendt til kørsel i en anden medlemsstat.

5. Tilladelsen til cabotagekørsel skal på forlangende forevises kontrolpersonalet i værtsmedlemsstaten.

Artikel 4

Den dato, fra hvilken tilladelsen til cabotagekørsel gælder, skal angives på tilladelsen, inden den anvendes.

Transport, der foretages på grundlag af en tilladelse til cabotagekørsel, indføres i en hæfte med kørselsrapporter, som sammen med tilladelsen tilbagesendes til de kompetente myndigheder i den udstedende etableringsmedlemsstat senest otte dage efter udløbet af tilladelsens gyldighedsperiode.

Modellen til hæftet er anført i bilag III.